

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 55.491/1
van 31 maart 2014

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende
vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden
uitgeoefend’

Op 24 februari 2014 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot 31 maart 2014, een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 20 maart 2014. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste auditeur en Dries VAN EECKHOUTTE, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 31 maart 2014.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Gelet op het uitzonderlijk hoge aantal adviesaanvragen die bij de Raad van State aanhangig zijn gemaakt, heeft de afdeling Wetgeving zich bovendien noodgedwongen moeten beperken tot een summier onderzoek van het ontwerp, zelfs met betrekking tot de in artikel 84, § 3, eerste lid, van die wetten opgesomde punten. Uit de vaststelling dat over een bepaling in dit advies niets wordt gezegd, mag niet zonder meer worden afgeleid dat er niets over gezegd kan worden en indien er wel iets over wordt gezegd, dat er niets méér over te zeggen valt.

RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. De aanhef bij het om advies voorgelegde ontwerp van besluit vermeldt als rechtsgrondbepalingen verscheidene artikelen uit het Jachtdecreet van 24 juli 1991, alsook artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

Uit de nadere toelichting die door de gemachtigde aan het bevoegde lid van het auditoraat werd verschaft, blijkt dat voor een groot aantal bepalingen van het ontwerp rechtsgrond wordt gezocht in ofwel de algemene uitvoeringsbevoegdheid vervat in artikel 20 BWHI (volgens de toelichting van de gemachtigde zou het gaan om de artikelen 18, 19, 40, 41, 42, 46, 47, 51, 52, 53, 54 en 55 van het ontwerp), ofwel in de mogelijkheid die door artikel 33 van het Jachtdecreet aan de Vlaamse Regering wordt verleend om voor bepaalde redenen en onder bepaalde voorwaarden af te wijken van de bepalingen van het Jachtdecreet (volgens de toelichting van de gemachtigde zou het gaan om de artikelen 22, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 44, 56, 57 en 58).

3. In haar advies 50.846/3 van 31 januari 2012 over een ontwerp van besluit dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 23 maart 2012 ‘tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 januari 1995 betreffende de organisatie van het jachtexamen, van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 mei 2008 betreffende de jachtopeningstijden in het Vlaamse Gewest voor de periode van 1 juli 2008 tot en met 30 juni 2013 en van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 mei 2008 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend’, waarschuwde de Raad van State, afdeling Wetgeving ervoor dat de bepalingen tot wijziging van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 mei 2008 ‘houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend’ slechts “op grond van een welwillende lezing van het jachtdecreet” rechtsgrond konden vinden in een aantal bepalingen van het Jachtdecreet, al dan niet gelezen in samenhang gelezen met de algemene uitvoeringsbevoegdheid. De Raad van State stelde vervolgens: “Dit neemt niet weg dat de stellers van het ontwerp er goed aan zouden doen om een initiatief te nemen tot wijziging van het jachtdecreet, zodat er voor alle bepalingen van het genoemde besluit van de Vlaamse Regering van 30 mei 2008 een duidelijke rechtsgrond zou zijn”.

4. Het ontwerp van besluit beoogt, volgens de nota aan de Vlaamse Regering, enerzijds tot een integratie te komen van het “toch omvangrijke arsenaal aan regelgevende bepalingen en administratieve verplichtingen in de wetgeving”, en anderzijds “de regelgeving te voorzien van mogelijkheden om met een aantal moderne uitdagingen om te gaan”.

Om deze doelstelling te verwezenlijken doet het ontwerp een beroep op artikel 20 BWHI, om aldus als verouderd beschouwde bepalingen uit het jachtdecreet aan te vullen of te actualiseren. Daarnaast doet het ontwerp uitgebreid beroep op de decretaal verleende mogelijkheid om af te wijken van de bepalingen van het jachtdecreet.

Deze werkwijze is om twee redenen problematisch. In de eerste plaats omdat de werkwijze op gespannen voet staat met de beginselen die de verhouding tussen de decreetgevende en de uitvoerende macht regelen. Volgens deze beginselen moeten de essentiële beleidskeuzes door de decreetgever worden vastgesteld, en kan slechts de nadere uitwerking aan de uitvoerende macht worden overgelaten. Op de tweede plaats omdat een aantal specifieke bepalingen in concreto niet kunnen worden geacht rechtsgrond te vinden in het Jachtdecreet in samenhang met artikel 20 BWHI, noch in artikel 33 van het Jachtdecreet, zoals uit de verdere bespreking blijkt.

De adviesaanvrager moet dan ook zo spoedig mogelijk een initiatief nemen om het Jachtdecreet bij te werken en te actualiseren, teneinde een duidelijke rechtsgrond te bieden voor de verschillende bepalingen van het thans voorliggende ontwerp, en om deze volledig in lijn te brengen met het grondwettelijke beginsel dat de regering enkel beschikt over de haar uitdrukkelijk toegekende bevoegdheden (zoals weergegeven in artikel 78 BWHI, voor wat betreft de Vlaamse Regering)

5.1. Op grond van haar algemene uitvoeringsbevoegdheid (artikel 20 BWHI) komt het de Vlaamse Regering toe uit het beginsel van het decreet en zijn algemene economie, de gevolgtrekkingen af te leiden die daaruit op natuurlijke wijze voortvloeien volgens de geest die aan de opvatting van het decreet ten grondslag heeft gelegen en volgens de doelstellingen die het decreet nastreeft, zonder de draagwijdte van het decreet te verruimen of te beperken.¹

5.2. Artikel 37 van het ontwerp laat de bijzondere jacht op waterwild toe vanaf een uur vóór de officiële zonsopgang tot een uur na de officiële zonsondergang. Artikel 6, derde lid, van het Jachtdecreet machtigt de Vlaamse Regering evenwel enkel om deze bijzondere jachttijden toe te laten op door haar bepaalde eendensoorten.

De gemachtigde verklaarde hierover het volgende:

“In de huidige regelgeving (art. 16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 mei 2008 houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend) wordt ook reeds een dergelijke mogelijkheid voorzien. De bepaling in art. 6, derde lid, van het Jachtdecreet is al een paar tientallen jaren oud, en ze dateert nog uit een tijd waarin de betrokken ganzensoorten (Canadese gans en grauwe gans, want over die soorten zou het gaan, naast de eendensoorten) in veel lagere aantallen voorkwamen in

¹ Zie (in verband met de federale pendant in artikel 108 van de Grondwet): Cass. 18 november 1924, *Pas.* 1925, I, 25; Cass. 27 februari 1990, rolnummer 2840, *Arr.Cass.* 1989-1990, 848.

Vlaanderen, en dus ook amper of geen schade veroorzaakten (aan landbouwgewassen e.d.m.). Inmiddels is daar sterke verandering in gekomen, en beide soorten zijn nu algemene broedvogels en zeer talrijk als wintergasten, met een navenant zeer sterke toename van het aantal schadegevallen. De efficiëntie van bijzondere jacht neemt toe als men de betrokken soorten omstreeks zonsopgang en zonsondergang kan bejagen, wanneer ze zich van en naar de plekken begeven waar ze schade veroorzaken. Om die reden is het opportuun om de uitbreiding van de bijzondere jacht in de tijd ook voor deze soorten mogelijk te maken.

Artikel 20 van de BWHI, dat de uitvoerende macht de algemene bevoegdheid verleent voor het uitvoeren van decreten, kan worden ingeroepen als rechtsgrond. Het voorzien van een beperkte uitgebreide periode voor de bijzondere bejaging is verenigbaar met de inhoud van het Jachtdecreet en het draagt bij tot de goede uitvoering van het decreet. Het is eveneens te verantwoorden vanuit het oogpunt van consistentie met de jacht op andere waterwildsoorten (eenden), waarvoor de mogelijkheid wel bestaat, maar dan op grond van een inmiddels niet meer bestaand onderscheid met de ganzensoorten.”

Deze verantwoording kan evenwel niet worden bijgetreden. De algemene uitvoeringsbevoegdheid laat de regering immers niet toe om de draagwijdte van het decreet te verruimen of te beperken.

6.1. Uit de tekst van artikel 33 van het Jachtdecreet volgt dat het gebruik maken van de door dit artikel geboden mogelijkheid aan de Vlaamse Regering om af te wijken van de decretale bepalingen, gebonden is aan verschillende voorwaarden: afwijkingen door de Vlaamse Regering kunnen enkel omwille een van de in het eerste en tweede lid uitdrukkelijk vermelde redenen, de voorwaarden vervat in het derde lid moeten zijn vervuld, en de afwijking dient plaats te vinden onder de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden en toezicht.

6.2. In de eerste plaats moet in een verslag aan de Vlaamse Regering worden aangegeven op welke wijze elk van de bepalingen van het ontwerp waarvoor rechtsgrond wordt gezocht in artikel 33 van het Jachtdecreet beantwoordt aan de hiervoor gestelde voorwaarden.

In voorkomend geval, met name wanneer afgeweken wordt van de regels in of op grond van de artikelen 2, 3 en 4 van de Benelux-overeenkomst ‘op het gebied van de jacht en de vogelbescherming, ondertekend te Brussel op 10 juni 1970’ moet deze verantwoording worden aangevuld met een verantwoording in het licht van de Beschikking M(2014)3 van het Benelux Comité van Ministers van 5 maart 2014 ‘tot instemming met de toepassing van artikel 13, lid 1 van de Benelux-Overeenkomst M(70)7 op het gebied van de jacht en de vogelbescherming’.²

6.3. Daarnaast moet vastgesteld worden dat voor enkele bepalingen van het ontwerp niet aan de voorwaarden van artikel 33 van het Jachtdecreet is voldaan.

6.3.1. Voor wat betreft artikel 27, §1, 1°, van het ontwerp dat voorziet in de mogelijkheid van de bijzondere jacht om belangrijke schade aan gewassen, weiden of eigendommen te voorkomen, dient de opmerking onder randnummer 5.1. van het vermelde advies 50.846 in herinnering te worden gebracht:

² Zoals bijvoorbeeld in het geval van artikel 32, 3°, van het ontwerp.

“In beginsel dient de bijzondere bejaging te beantwoorden aan de vereisten die bij het jachtdecreet aan de jachtactiviteiten gesteld worden. Enkel in zoverre de bijzondere bejaging gebeurt om redenen die verband houden met ‘het natuurbeheer’ of ‘de veiligheid van het luchtverkeer’, gaat het om een jachtactiviteit waarvoor de Vlaamse Regering eventueel afwijkende bepalingen kan vaststellen, op grond van artikel 33, eerste lid, 3° en 4°, van het jachtdecreet. In zoverre de bijzondere bejaging echter gebeurt ‘ter voorkoming van belangrijke schade aan gewassen, weiden of eigendommen’, lijkt het daarentegen te gaan om een jachtactiviteit waarvoor de Vlaamse Regering niet gemachtigd is om afwijkende bepalingen vast te stellen,³ en waarvoor de bepalingen van het jachtdecreet dus onverkort gelden.”

6.3.2. Artikel 58 van het ontwerp bepaalt dat “het agentschap (...) ter uitvoering van artikel 20 of 33 van het Jachtdecreet [...] specifieke afwijkingen [kan] verlenen voor activiteiten die vallen buiten de voorwaarden vermeld in dit besluit”. Deze bepaling voldoet niet aan het vereiste dat dit volgens artikel 33 van het Jachtdecreet onder de door de Vlaamse Regering bepaalde voorwaarden en toezicht dient te gebeuren.

7. Volgens de toelichting van de gemachtigde kan voor de artikelen 5, 13, 29, 37 en 60 van het ontwerp rechtsgrond worden gevonden in artikel 36 van het Jachtdecreet.

Dit artikel machtigt de Vlaamse Regering om inzake jacht en vogelbescherming alle vereiste maatregelen te treffen voor de uitvoering van bepalingen die voortvloeien uit het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, gesloten te Rome op 25 maart 1957, uit het Verdrag tot instelling van de Benelux Economische Unie, ondertekend te 's-Gravenhage op 3 februari 1958, uit het Verdrag inzake de bescherming van trekkende wilde diersoorten, gedaan te Bonn op 23 juni 1979 en uit het Verdrag inzake het behoud van wilde planten en dieren en hun natuurlijk leefmilieu, ondertekend te Bern op 19 september 1979, en de krachtens die verdragen tot stand gekomen internationale akten. Deze maatregelen kunnen de opheffing en de wijziging van wets- en decreetbepalingen inhouden.

De adviesaanvrager doet er goed aan om voor elk van de bepalingen van het ontwerp waarvoor rechtsgrond wordt gezocht in artikel 36 van het Jachtdecreet in een Verslag aan de Vlaamse Regering aan te geven door welke van hierin geviseerde internationale en Europese bepalingen deze vereist worden, en door zo nodig te verduidelijken waarom uit de geviseerde internationale of Europese bepaling een verplichting voortvloeit om de ontworpen regeling aan te nemen.

8. Voor de artikelen van het ontwerp waarin opdrachten worden toegekend aan het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek en het Agentschap voor Natuur en Bos, wordt de rechtsgrond geboden door artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en artikel 6, § 2, van het kaderdecreet bestuurlijk beleid van 18 juli 2003. Het eerste lid van de aanhef dient in die zin te worden aangevuld.

³ (Voetnoot 2 uit het advies) Zie verslag namens de Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed over het ontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 23 december 2010 ‘houdende diverse bepalingen inzake leefmilieu en natuur’, *Parl.St.* Vl.Parl. 2010-11, nr. 665/4, 11.

9. Artikel 67 van het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 4 van het Jachtdecreet. Het tweede lid van de aanhef dient in die zin te worden aangevuld.

VORMVEREISTEN

10. Uit het bij de adviesaanvraag gevoegde dossier blijkt niet dat over artikel 67 van het ontwerp, dat het Jachtopeningsbesluit 2013-2018 van 28 juni 2013 wijzigt, overleg werd gepleegd met de regeringen van de andere gewesten, overeenkomstig artikel 6, § 2, eerste lid, 2°, BWHI. Indien dit overleg niet heeft plaatsgevonden, dient deze voorafgaande vormvereiste alsnog te worden vervuld.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Algemene opmerkingen

11. Uit het veertiende en vijftiende lid van de aanhef en uit het hanteren van artikel 36 van het Jachtdecreet als rechtsgrond, blijkt dat het ontwerp een gedeeltelijke uitvoering is van verschillende Benelux, Europese en internationale bepalingen. Het is aan te bevelen dit duidelijk te maken door het invoeren van een nieuw artikel 1 in het ontwerp, luidende:

“Dit besluit voorziet in de gedeeltelijke uitvoering van:

- Richtlijn 2009/147/EG van het Europees Parlement en de Raad van 30 november 2009 inzake het behoud van de vogelstand;
- De Benelux-overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming, ondertekend te Brussel op 10 juni 1970;
- De tweede beschikking M(90)6 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie van 18 juni 1990 tot wijziging van de Benelux-overeenkomst op het gebied van de jacht en de vogelbescherming;
- Beschikking M(2014)3 van het Benelux Comité van Ministers van 5 maart 2014 tot instemming met de toepassing van artikel 13, lid 1 van de Benelux-Overeenkomst M(70)7 op het gebied van de jacht en de vogelbescherming;
- Beschikking M(2012)3 van het Benelux-Comité van Ministers van 24 april 2012 tot wijziging van het toepassingsgebied van de Beschikkingen M (96)8 en M (83)17 met betrekking tot geweren en munitie en andere middelen die voor de jacht op de onderscheiden wildsoorten zijn toegestaan
- Beschikking M(2010)4 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie van 13 december 2010 tot wijziging van Beschikking M (83) 17 strekkende tot de limitatieve opsomming van de te bezigen geweren en munitie bij de jacht op de onderscheiden wildsoorten;
- Beschikking M(99)9 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie van 25 oktober 1999 tot afschaffing en vervanging van de Beschikking M(72) 18 van 30 augustus 1972 met betrekking tot de bescherming van de vogelstand;
- Beschikking M(96)8 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie van 2 oktober 1996 met betrekking tot de jacht en de vogelbescherming;
- Beschikking M(83)17 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische

Unie van 24 september 1984 strekkende tot de limitatieve opsomming van de te bezigen geweren en munitie bij de jacht op de onderscheiden wildsoorten;

- Beschikking M(83)16 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie van 20 december 1983 tot aanwijzing van de wildsoorten en de streken van de Beneluxlanden waar een afschotplan zal gelden;
- (...).”

Het veertiende en vijftiende lid van de aanhef kunnen vervolgens worden geschrapt.

12. Het ontwerp bevat verschillende impliciete delegaties voor het opstellen van modellen (bv. de artikelen 7, tweede lid, 1°, 13, §3, derde lid, 18, vijfde lid, 28, eerste lid, 33, vijfde lid, 41, eerste lid, 46, vijfde lid, 56, vierde lid, 57, tweede lid en 64, tweede lid van het ontwerp).

Het ontwerp bepaalt evenwel niet wie deze modellen dient op te stellen. Er moet uitdrukkelijk worden bepaald of hiermee een delegatie wordt verleend aan de Minister of aan het Agentschap om het desbetreffende model op te stellen.

Aanhef

13. De bepalingen waarnaar in het vijfde en zesde lid van de aanhef wordt verwezen, vormen geen rechtsgrond voor het ontwerp, en worden er evenmin door gewijzigd. De leden dienen te worden geschrapt.

Artikel 1

14. Artikel 1, 9°, van het ontwerp dient te worden aangevuld met de woorden “van 7 oktober 1886”.

Artikel 5

15. De formulering van artikel 5 van het ontwerp is onduidelijk. Teneinde de tekst in overeenstemming te brengen met de bedoeling van de steller van het ontwerp wordt de uitzondering voor de bijzondere jacht op overzomerende ganzen best in een afzonderlijk lid ondergebracht: bv. “Het eerste lid is niet van toepassing op de bijzondere jacht op (...)”.

De benaming “overzomerende gans” komt niet voor in de jachtregelgeving. De adviesaanvrager doet er beter aan om meer specifiek de soorten aan te duiden waarop de bijzondere bejaging overeenkomstig artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering ‘betreffende de jachtopeningstijden in het Vlaamse Gewest voor de periode van 1 juli 2013 tot en met 30 juni 2018’ is toegestaan, en die als “overzomerende gans” kunnen worden gekwalificeerd.

Artikel 8

16. Artikel 8, tweede lid van het ontwerp bevat geen uitdrukkelijk verbod op het gebruik van geweren voorzien van kunstmatige lichtbronnen of voorzieningen om het dier te verlichten, en dit in tegenstelling tot artikel 1, tweede streepje van de Beschikking M(83)17 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie van 24 september 1984 ‘streckende tot de limitatieve opsomming van de te bezigen geweren en munitie bij de jacht op de onderscheiden wildsoorten’.

In artikel 8, derde lid, wordt voor de bijzondere jacht en bestrijding van wilde zwijnen het gebruik van zulke geweren wel toegelaten. In de mate dat er onzekerheid kan bestaan over het feit of de bedoelde geweren vallen onder de in artikel 8, tweede lid, 2°, van het ontwerp bedoelde geweren die voorzien zijn van “elk ander instrument om ’s nacht te schieten” is het aan te bevelen om in artikel 8, tweede lid, uitdrukkelijk het verbod te vermelden op het gebruik van geweren voorzien van kunstmatige lichtbronnen of voorzieningen om het dier te verlichten.

17. De afwijking voorzien in artikel 8, derde lid, van het ontwerp, staat, wat betreft de bijzondere jacht op wilde zwijnen, op gespannen voet met artikel 1, tweede streepje, van de vermelde Beschikking M(83)17 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie van 24 september 1984. Indien geen verantwoording voor deze afwijking kan worden gegeven (die dan in het Verslag aan de Vlaamse Regering zou moeten worden opgenomen)⁴, dient deze afwijking te worden weggelaten.

Artikel 9

18. Artikel 9 wijkt op een aantal punten af van artikel 3 van de Beschikking M(83)17 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie van 24 september 1984.⁵

Indien geen verantwoording voor deze afwijkingen kan worden gegeven (die dan in het Verslag aan de Vlaamse Regering zou moeten worden opgenomen)⁶ dient artikel 9 van het ontwerp in overeenstemming te worden gebracht met artikel 3 van de Beschikking M(83)17.

⁴ Een verantwoording die in overeenstemming is met de vereisten van de Beschikking M(2014)3 van het Benelux Comité van Ministers van 5 maart 2014 ‘tot instemming met de toepassing van artikel 13, lid 1 van de Benelux-Overeenkomst M(70)7 op het gebied van de jacht en de vogelbescherming.’

⁵ Bv. in artikel 3 van de Beschikking M(83)17 is de afwijking voor het gebruik van kogelpatronen voor overige grofwild beperkt “de drijfjacht”, is een andere doorsnee van hagel voor klein wild en waterwild bepaald, en wordt gepreciseerd dat het kaliber van de kogelpatronen voor “overige wild” “van een kaliber niet kleiner dan .22 of 5,58 mm” dient te zijn. De mogelijkheid tot afwijking waarin artikel 9, tweede lid, van het ontwerp voorziet voor wat betreft de bijzondere jacht is niet opgenomen in de Beschikking M(83)17.

⁶ Een verantwoording die in overeenstemming is met de Beschikking M(2014)3 van het Benelux Comité van Ministers van 5 maart 2014 of met artikel 4 van de Beschikking M(83)17 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie van 24 september 1984 ‘streckende tot de limitatieve opsomming van de te bezigen geweren en munitie bij de jacht op de onderscheiden wildsoorten’.

Artikel 10

19. Artikel 10, eerste lid, 5°, van het ontwerp bepaalt dat “daarnaast [...] ook het in bezit hebben of het verhandelen van veerklemmen verboden [is]”. Nochtans bepaalt artikel 10, eerste lid, eerste zin van het ontwerp reeds dat het verboden is om de verboden middelen en methoden “desgevallend in bezit te hebben of te verhandelen”.

De gemachtigde verklaarde ten aanzien van artikel 10, eerste lid, 5°: “Dit betreft een toepassing van wat in de inleidende zin beschreven staat als “desgevallend...”. Voor de andere elementen uit de lijst is het in bezit hebben of het verhandelen niet verboden.”

Om dit duidelijker tot uiting te brengen, wordt de regeling van het in bezit hebben of het verhandelen best in een afzonderlijk lid opgenomen, en geschrapt in de eerste zin en punt 5° van artikel 10, eerste lid, van het ontwerp.

20. Artikel 10, tweede lid, van het ontwerp verbiedt het gebruik van duivencarroussels enkel voor het uitoefenen van gewone jacht. Het toelaten van het gebruik van duivencarroussels voor de bijzondere jacht wijkt af van artikel 2 van de Beschikking M(96)8 van het Comité van Ministers van de Benelux Economische Unie van 2 oktober 1996 ‘met betrekking tot de jacht en de vogelbescherming’.

Indien geen verantwoording voor deze afwijking kan worden gegeven (die dan in het Verslag aan de Vlaamse Regering zou moeten worden opgenomen)⁷ dient artikel 10, tweede lid, van het ontwerp in overeenstemming te worden gebracht met artikel 2 van de Beschikking M(96)8.

Artikel 11

21. In artikel 11 van het ontwerp moet de verwijzing naar de toepassing van artikel 10, eerste lid, 1° en 2°, worden aangevuld met een verwijzing naar 3°.

Artikel 13

22. In artikel 13, § 2, van het ontwerp kunnen de woorden “tot en met 28 of 29 februari” worden vervangen door de woorden “tot de laatste dag van februari”.

Artikel 15

23. In artikel 15 van het ontwerp dienen tussen de woorden “mag” en “alleen worden” de woorden “overeenkomstig artikel 5, eerste lid, laatste zin, van het Jachtdecreet van 24 juli 1991” te worden ingevoegd.

⁷ Een verantwoording die in overeenstemming is met de Beschikking M(2014)3 van het Benelux Comité van Ministers van 5 maart 2014.

Artikel 22

24. De formulering van artikel 22, 2°, van het ontwerp maakt niet duidelijk of de toepassing van deze hypothese al dan niet vereist dat het wildbestand voor de kleinwildsoort ongunstig is (of dat met andere woorden ook aan de voorwaarde van 1° voldaan moet zijn). De tekst van het ontwerp moet op dit punt verduidelijkt worden.

Artikel 24

25. In de tekst van artikel 24, §1, eerste lid, 4°, van het ontwerp dient duidelijk te worden gemaakt dat de mogelijkheid om gebruik te maken van buidels voor konijnen voortvloeit uit artikel 20, 1, van het Jachtdecreet, volgens de formule "... overeenkomstig artikel 20, 1, van het Jachtdecreet van 24 juli 1991."

Artikel 25

26. In artikel 25, eerste lid, 1° en 2°, van het ontwerp moeten de zinnen die zijn toegevoegd na "geen verwilderd gedrag" respectievelijk "een merkteken dat wijst op domesticatie" worden geschrapt. Het gaat om toelichtingen die niet thuis horen in een normatieve tekst. In artikel 25, tweede lid van het ontwerp vervange men de woorden "positief zijn" door de woorden "aanwezig is". Artikel 25, derde lid, schrijve men als volgt: "Onverminderd de naleving van de wetgeving op het dierenwelzijn, brengt de jager de gevangen verwilderde kat naar het asiel of laat hij het asiel de kat ophalen".

Artikel 28

27. Het vierde lid van artikel 28 van het ontwerp is onduidelijk. Indien dit lid enkel slaat op de informatie bedoeld in het derde lid, 3°, dan wordt de regeling beter geïntegreerd in dit derde lid, 3°, naar analogie met het bepaalde in artikel 41, derde lid, 3°, van het ontwerp.

Artikel 31

28. In artikel 31 van het ontwerp dienen tussen de woorden "mag" en "alleen worden" de woorden "overeenkomstig artikel 5, eerste lid, laatste zin, van het Jachtdecreet van 24 juli 1991" te worden ingevoegd.

Artikel 38

29. Dezelfde opmerking als sub 20 bij artikel 10, tweede lid, van het ontwerp geldt ten aanzien van artikel 38, §2, 4°, van het ontwerp.

30. Dezelfde opmerking als sub 25 bij artikel 24, § 1, eerste lid, 4°, geldt ten aanzien van artikel 38, §1, eerste lid, 4°, van het ontwerp.

Artikel 40

31. De eerste zin van artikel 40 van het ontwerp kan beter als volgt worden geformuleerd: “De voorwaarde dat er geen andere bevredigende oplossing bestaat om te kunnen overgaan tot bestrijding overeenkomstig artikel 22, tweede lid, Jachtdecreet van 24 juli 1991, wordt beoordeeld op basis van ...”.

Artikel 42

32. In artikel 42, vierde lid, van het ontwerp worden het best de woorden “ter uitvoering van artikel 26 van het Soortenbesluit van 15 mei 2009” ingevoegd tussen de woorden “soortenbeschermingsprogramma” en “of in een beheerregeling”.

Artikel 43

33. De aanwijzing van de ambtenaar, bedoeld in artikel 24, derde lid, van het Jachtdecreet hoort niet thuis in dit artikel, dat deel uitmaakt van het hoofdstuk inzake bestrijding. De in artikel 43 van het ontwerp vermelde delegatie ter zake wordt beter opgenomen in een afzonderlijk artikel, hetzij in het ontwerp van jachtadministratiebesluit hetzij in het ontwerp van soortenschadebesluit.

Artikelen 53 en 54

34. De bewoordingen van artikel 53, derde lid en artikel 54, tweede lid, van het ontwerp zijn niet duidelijk. Ze kunnen beter als volgt worden geformuleerd: “De basis van het overleg wordt gevormd door op jaarlijkse basis gemeten gegevens volgens de door de Minister bepaalde indicatoren voor schade binnen de faunabeheerszone” respectievelijk “De basis van het overleg wordt gevormd door op jaarlijkse basis gemeten gegevens volgens de door de Minister bepaalde indicatoren voor schade binnen het WBE-werkingsgebied”.

Hoofdstuk 8

35. Het opschrift van Hoofdstuk 8 van het ontwerp moet worden gewijzigd. Het is verwarrend aangezien voor verschillende andere bepalingen van het ontwerp (tevens) rechtsgrond wordt gezocht in artikel 33 van het Jachtdecreet.

Artikel 63

36. Om in lijn te zijn met de bepaling waarin rechtsgrond wordt gezocht, zijnde artikel 28 van het Jachtdecreet, moeten in artikel 63 van het ontwerp de voorwaarden worden bepaald waaronder het Agentschap de specifieke afwijkingen kan verlenen.

Artikel 66

37. In artikel 66 van het ontwerp wordt beter verduidelijkt dat “artikel 12” van het besluit van 30 mei 2008 wordt bedoeld.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME